

Sygn. akt III Ca 1767/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjny w W.

przeciwko W. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt VIII C 34/15

1) **oddala apelację;**

2) **zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1767/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna

w W. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego W. S. kwoty 807,67 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 09 2014r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwany nie regulował rat składki wynikających z łączącej strony umowy ubezpieczenia (...). Dochodzona pozwem kwota obejmuje zaległe raty w wysokości 678 zł oraz odsetki ustawowe liczone za okres od dnia 28 maja 2013r. do dnia 4 09 2014r. w wysokości 129,67 zł.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód

w L. sporządził w dniu 14 10 2014r. nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym polecił pozwanemu zapłacić powodowi dochodzone należności.

Pozwany W. S. wywiódł sprzeciw od nakazu zapłaty,

w którym wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Pozwany twierdził, że telefonicznie w rozmowie z przedstawicielem powoda wypowiedział umowę. Zarzucił nieprzedłożenie jakichkolwiek dokumentów, których wynikałoby zobowiązanie. Podniósł także zarzut przedawnienia.

Sąd Rejonowy w Zabrze w wyroku z dnia 30 06 2016r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 790,29 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 09 2014r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje:

art. 805 k.c. i art. 808 § 1 k.c., art. 812 § 4 k.c. oraz art. 77 § 2 k.c. Następnie dokonała oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego i w konkluzji uznał,

że pozwany nie wykazał, aby wcześniej niż w dacie 9 09 2013r. wystosował oświadczenie o wypowiedzeniu, czy też rozwiązaniu umowy zawartej z powodem w dniu 28 11 2012r., które nadał pocztą za potwierdzeniem nadania.

Nie przedłożył potwierdzenia odbioru, co uniemożliwiało uznanie spełnienia przesłanek z art. 61 § 1 k.c. To na pozwanym ciążył obowiązek wykazania,

iż należności zostały uregulowane, bądź też zostały anulowane (art. 6 k.c.).

Z obowiązku tego pozwany się nie wywiązał. Następnie przywołując regulację art. 819 § 1 k.c. oraz art. 120 k.c. uznał, iż nie nastąpił trzy letni okres przedawnienia.

O należnych powodowi od pozwanego odsetkach ustawowych

za jego opóźnienie się w zapłacie dochodzonej należności orzekł na podstawie regulacji art. 482 § 1 k.c. skorygował wyliczenie odsetek.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany W. S.**, który wnosił

o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, nadto zasądzenie zwrotu kosztów powstępowania za obie instancje.

Zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego m.in. przez przyjęcie, że:

- powoda łączyła z pozwanym umowa, która stanowi podstawę dochodzonego roszczenia podczas gdy z materiału dowodowego zebranego sprawie wynika, że umowa ta została skutecznie przez pozwanego zakwestionowana i nie łączyła stron postępowania;
- pozwany nie złożył powodowi skutecznego oświadczenia o odstąpieniu od umowy podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany dochował wszelkiej staranności i podjął wymagane od niego działania w tym pozostawał w inicjowanym przez siebie kontakcie z przedstawicielem powoda celem wyjaśnienia nieprawidłowości umowy oraz jej wypowiedzenia.

Ponadto zarzucili, że przy ferowaniu wyroku naruszono regulacje:

- art. 6 k.c. poprzez jego błędną wykładnię tudzież niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że to na pozwanym ciążył obowiązek wykazania szeregu okoliczności związanych ze sprawą;
- art. 61 § 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię tudzież niewłaściwe zastosowanie prowadzące do przyjęcia, że pozwany nie rozwiązał umowy łączącej go powodem podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany dochował wszelkiej staranności, by złożyć skutecznie oświadczenie woli o odstąpieniu

od umowy z powodem, a oświadczenie to dotarło do powoda;

- art. 805 § 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię tudzież niewłaściwe zastosowanie prowadzące do przyjęcia, że strony łączyła umowa ubezpieczenia, podczas gdy z okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy wynika, że umowa ta została przez pozwanego wypowiedziana;
- art. 233 k.p.c. poprzez zaniechanie przeprowadzenia wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego co doprowadziło

do błędnego przyjęcia, że pozwanego i powoda łączyła umowa uzasadniająca roszczenie objęte przedmiotowym postępowaniem;

- art. 328 § 2 k.p.c. nakazującego sporządzenie uzasadnienia orzeczenia w sposób czytelny, ze wskazaniem podstawy faktycznej oraz wyjaśnieniem podstawy prawnej wydanego wyroku poprzez zaniechanie takich czynności.

W uzasadnieniu apelacji podniósł, iż powód nie zaprzeczył, że pismo skierowanego do niego we wrześniu 2013r. zostało mu doręczone. Ponadto wymaganie od pozwanego nadania pisma z potwierdzeniem odbioru jest zbyt daleko idące.

W odpowiedzi na apelację **powódka (...) Spółka Akcyjna w W.** wniosła o jej oddalenie

oraz o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, podnosząc, że wbrew twierdzeniom skarżącego zaprzeczył w piśmie z dnia 8 06 2016r. otrzymaniu oświadczenia

o wypowiedzeniu umowy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powódki, przyjmując, że mają one źródło w łączącej strony umowie ubezpieczenia (...).

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia

nie były kwestionowane w apelacji, w części dotyczą okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a pozostałym zakresie mają podstawę w informacjach zawartych w wiarygodnych źródłach dowodowych.

Pozwany w toku postępowania zarzucił, iż doszło do rozwiązania umowy, co stosownie do regulacji art. 6 k.c. obligowało go do wykazania tej okoliczności.

Zaoferowany Sądowi na tę okoliczność dowód w postaci potwierdzenia nadania powódce przesyłki zawierającej wypowiedzenie umowy wykazuje jedynie, iż doszło do złożenia przez niego tego oświadczenia.

Skarżący w toku postępowania przed Sądem Rejonowym nie sprecyzował jednak kiedy oświadczenie to dotarło do powódki (w tej kwestii brak jest jakichkolwiek twierdzeń, zarówno w złożonym przez niego sprzeciwie

jak i w jego pismach procesowych) i informacji tej nie zawierają także złożone przez niego zeznania.

Potencjalnie mogła ona być zawarta w nagraniach rozmów przeprowadzonych przez niego z powódka ale jego wnioski o przeprowadzenie

z nich dowodu zostały przez Sąd pierwszej instancji dwukrotnie oddalone.

Decyzje te nie zostały formalnie zakwestionowane w apelacji,

co już tylko z tego powodu uniemożliwia Sądowi odwoławczemu kontrolę ich prawidłowości w oparciu o regulację art. 380 k.p.c.

Niezależnie od tego z protokołu rozprawy z dnia 16 06 2016r. wynika,

iż pełnomocnik skarżącego ograniczył się jedynie do zakwestionowania postanowienia Sądu o oddaleniu wniosku skarżącego o przeprowadzenie tego dowodu, lecz nie podał na czym miałyby polegać jego nieprawidłowości.

Dlatego zgodnie z utrwalonym już poglądem judykatury - jego zachowanie nie może być traktowane jako złożenie przez niego formalnych zastrzeżeń w trybie regulacji art. 162 k.p.c. i tym samym gdyby nawet decyzja ta została zakwestionowana w apelacji, to nie podlegałaby ona kontroli Sądu odwoławczego (np. podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 10 2015r. I ACa 523/14).

W następstwie tego w materiale sprawy brak jest informacji pozwalających poczynić w tej kwestii pozytywne ustalenia i jak trafnie ocenił Sąd Rejonowy w motywach uzasadnienia okoliczność tę należy uznać za nie-wykazaną.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w całości ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

W sprawie bezspornym jest, że pozwany w ramach zawartej z powódką

w dniu 28 11 2012r. umowy ubezpieczenia (...) zobowiązany był uiścić jej składki ubezpieczeniowe oraz że z tego obowiązku się nie wywiązał.

Skarżący zarzucając w toku postępowania, że obowiązek ten został unicestwiony, gdyż skutecznie rozwiązał umowę nie tylko powinien był wykazać (art. 6 k.c.), że w przewidzianej prawem formie pisemnej (art. 77 § 2 k.c.) złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ale także że oświadczenie to dotarło

do powódki w sposób umożliwiający jej zapoznanie się z jego treścią (art. 61 k.c.).

Z podanych powyżej przyczyn w materiale sprawy brak jest podstaw

do poczynienia w tym zakresie pozytywnych ustaleń faktycznych i Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że okoliczność ta nie została przez skarżącego udowodniona.

Z tych powodów zarzut ten oraz z podanych przez Sąd Rejonowy przyczyn zarzut przedawnienia dochodzonych roszczeń są nieskuteczne, a powództwo uzasadnione.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku, wobec czego apelacja jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c.,

co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Resumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 12 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013, poz. 490) , biorąc pod uwagę, iż pozwany uległ w całości w postępowaniu odwoławczym i powinien zwrócić powodowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSO Leszek Dąbek